

**CENTRE FOR RESEARCH COLLECTIONS
EDINBURGH UNIVERSITY LIBRARY
GEORGE SQUARE
EDINBURGH
EH8 9LJ**

TEL: +44 (0)131 650 8379

FAX: +44 (0)131 650 2922

BOOK-SCANNED 2006

SHELF MARK: [Att.88.5.21/4](#)

TITLE: Dissertatio medica inauguralis de febre flava a
contagione vindicans : quam, annuente summo
numine, 1828

AUTHOR: [McGee, William](#)

N.B. This is Pamphlet 4 only.
Scanned as single pages.
Due to variations in the density of the text some words are illegible.
The binding frequently obscures text in the guttering.
THIS IS THE BEST COPY AVAILABLE.

The University of Edinburgh Library

This PDF is supplied under a Creative Commons CCBY License:
you may share and adapt for any purpose as long as attribution is given to the University of
Edinburgh. Further information is available at <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Please address all enquiries to Centre for Research Collections.

The Library wishes to be informed of work based on this Pdf copy, and would welcome a
copy of any publication that makes use of it.

The University of Edinburgh is a charitable body, registered in Scotland, with registration number SC005336

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
FEBRE FLAVA,
A CONTAGIONE VINDICANS;

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,
D. GEORGII BAIRD, S.S. T.P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON
AMPLISSIMI *SENATUS ACADEMICI* CONSENSU, ET
NOBILISSIMÆ *FACULTATIS MEDICÆ* DECRETO;

Pro Gradu Doctoris,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT
GULIELMUS M^cGEE,

Hibernus,
IN CLASSE REGIA CHIRURGUS.

IV. ID. JULII, HORA LOCOQUE SOLITIS.

EDINBURGI:
EXCUDEBAT P. NEILL.

MDCCCXXVIII.

GULIELMO BURNET, M. D.

CLASSIS REGIÆ BRITANNICÆ

CURATORI MEDICO ;

VIRO,

NON MINUS

ARTIS PROPRIÆ PERITIA, ATQUE LITERIS, ORNATO,

QUAM VIRTUTIBUS QUÆ CIVEM ORNANT PERCLARO,

PRO TESTIMONIO TANQUAM EXIGUO

ÆSTIMATIONIS ET VENERANTIÆ,

HANC DISSERTATIONEM

D. D. D.QUE

AUCTOR.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

FEBRE FLAVA.

Auctore GULIELMO M^cGEE.

QUANDOQUIDEM morbi cujusvis scientia, pro periculo hujus, frequentiave, sit utilis ; et remedia, tam quæ ingruenti occurrant, tam quæ cœptum semel fugent, de causis excitantibus rite compertis necessario pendeant ; hæc Febris medicorum attentionem optimo sibi jure vindicabit. Crebro enim lateque mortales invisere, et rapida fereque lethalis epidemica, juniores presertim, sanos, robustos, crudeliter demetere, consuevit.

Variis scriptoribus varia hujus mali nomina placuere. Neque vero negari potest, omnibus titu-

lis hactenus propositis quid semper objici posse ; sive *Typhus Icterodes*, sive *Causus*, sive *Febris Bulamensis*, sive *Febris Flava Maligna*, sive *Febris Pestilentialis*, sive *Vomito Prieto* (Hispanorum), sive nomine recentiore *Chaberti*, *Malum Leipurianum Spasmodicum*, appelletur. Vocabula tamen *Febris Flava*, et *Febris Endemica Flava*, nobis ad nostrum libellum sufficere videntur, nec in ipso, sine discrimine, iisdem uti confugiam. Doctissimus *G. Burnett*, *Doughty*, *Bancroft*, *Robertus Armstrong*, *Fergusson*, aliique multi, *Febrem Flavam Epidemicam Hispaniæ*, regionumque *Maris Mediterranei*, *Febrem Flavam Indiæ Occidentalis*, *Febremque Bataviæ*, unum et ipsissimum esse morbum, olim adeo lucide evicerunt, ut alia hic adjicere argumenta, frustra esset.

Divisiones, pariter artificiosas, vanas, et medico inutiles, quibuscum Doctissimus *Pym* laboriose rem obscurare voluit, intactas transeo.

Necne Febri quidem Flavæ indoles contagiosa sit, adeo enixe inter medicos quæsitum fuit, ut nihil magis. Uti pax universa, cum innumeris suis commodis, dubia omnia, de hac re, tollere, et quæstionem ipsam, per certa manifesta que princi-

pia solvere, valuisset, jure optimo sperandum erat. Nihilominus, quanquam medici, tam militares, quam navales, eam nuper multum illustrarunt, adeo mirificam, inter scriptores laudabiles, discrepantiam subsistere, nobis adhuc, cum multis, graviter dolendum est.

Inter eos qui contagionem hujus Febris tuentur, *Lind, Blane, Gul. Wright, Chisholm, Gul. Currie, Thomas, Pugnet, Bally, Gonsales, Pym, Fellows, Weir et Arejula*, annumerari possunt: his autem adversarii, nec minus periti, extant, *Hunter, Mosely, Jackson, Rush, Miller, Chabert, Bone, Deveze, Lempriere, Savarresy, Valentin, Dickson, Doughty, Macarthur, Veitch, Fergusson, Mortimer, Shepherd, Robertson, Dickinson, Burnett et Bancroft*.

Verum enimvero, scripta doctissimi *Bancroft* hanc litem in perpetuum composuisse videntur. Stulta ergo ambitione, egomet in eam, cujus ipse victor eluet, arenam descendissem, Febrem Flavam nulla contagione pollere, inepte probaturus; nisi quidem, mutata nuper forma, eadem fere controversia, sed cum conditione nova, mota fuisset: nimirum, " morbum, licet primitus haud contagiosum, inter curriculum tamen suum,

ex nimia locorum angustia, aëreve male ventilato, *eam facultatem acquirere sibi posse.*" Hujusmodi quidem sententia inter multos nuper recepta fuit; qualis tamen, exercitibus, classibusve publicis semel admissa, summam statim perniciem inferret. Unicuique igitur medicorum quasi religio erit, quaecunque experientia vel observatio de hac re suggesserit, juris publici facere, ubicunque licet: nimirum, uti lemur ille medicorum, contagio febrium remittentium in fugam vertatur, quæstioque iterum ac denique terminetur. Hæ enim de factis ductæ opiniones, quicquid ponderis sparsæ et solitariæ amiserint, nihilominus utilissimæ videntur, quippe quibus vera sententiæ nostræ fundamenta niti debeant.

Scriptores non desunt *, qui omnes Febres contagiosas esse perhibeant: Peculiarem in corpore humano febriente materiam gigni, qualis aëre circumvecta, et parti hominis cuilibet admota, febrem eidem concitare poterit. Fallaciæ hujus opinionis quis facile respondere valebit.

Alii auctores sunt, certas quasdem febres tan-

* Dr J. FORDYCE.

tum contagiosas esse; omnibus hanc vim aliis inesse negantes; dum pauculi quidem febres natura non contagiosas existere, sed, angustia et aëre haud rite mutato, tandem contagiosas fieri autumant. Horum vero sententia cæteris non solum perniciosior, sed et debellatu difficilior est; nec, nisi temperata et æqua rerum contemplatione, quam longe hæc a vero aberret, ostendi potest. Cui quidem sententiæ dum inficias eam, medicis me jure optimo celebribus adversari haudquaquam ignoro; sed neque hanc ipsam ignoro, eorum adeo bene meritam famam, pondere tanto majore suum errorem, si modo error sit, instruere: Quamobrem auxilium, utcunque modicum, conferre contra nihil hæreo, nec alio metu laborans, quam ne iis qui tam fortiter contagioni remittentium dudum obstiterunt, sero et inefficaciter opitulatus videor.

Ubi morbus aliquis contagiosus est, et propagatio ejus ullo modo cohiberi potest, de legibus ad hoc, utcunque duris, neminem conqueri decet; si lues inde, socios inter navales, stragem suam extendere non amplius queat. Edicta hujusmodi non gravia, imo prudentia mitiaque censeri debent; his nos parere fideliter oportet: neque tamen minus

ante obedientiam sic concessam, an revera necessaria sint, requirere. Dictum est,—“dari occasiones, quibus omnia, quasi contagio subesset, transigere prudentis erit, etsi argumenta quæ hanc evincant, parum manifesta extent :”—“cautelæ ad id, vix necessarias licet, tamen innocuas esse.” Illud autem nimium est : nihil enim innocens esse potest, quod ægros ab amicis ac propinquis desertos præstare tenderet. Effectus tamen hujus doctrinæ pestiferos nunc omitto, ne, miseriis inde depingendis, legentium affectus, magis quam judicium, ad me trahere voluisse videar.

Controversia nonnihil eo obscurior aliquando evasit, quod ipsam *contagionem* diverse contententes parum accurate definirent ; nec raro cum *infectione* confunderent. Contagiosum vero hic eum morbum voco, qui se propagare ab alio in alium valet, ope veneni specifici, in corpore eodem ægrotantis geniti, et, aut contactu e corpore in corpus depositi ; aut mediate, per varias interjectas naturas, in corpus quod hæ contigerint translati.

Hac de contagionis lite ut recte quis judicare possit, eum cunctis veris factisque de ipsa compertis, facultate, quinetiam voluntate super eadem

legitime ratiocinandi, nullo scilicet animi præjudicio occæcatus, frui oportet.

Contagiosos, vel ex alio in alium propagatos, de epidemicis morbis, quæ sequuntur indiciis distinguimus. Hi enim, ex late quavis simul imperante causa, per populos longe lateque grassantur.

Morbi contagiosi plerumque signa uniformia præbent; quibus maxime obnoxii ii sunt, qui ad ægrotantes sæpius accedunt: Quin quo sæpius et propius, eo periculum contagionis gravius. Contra, qui ægrotantium quidem commercium fugiunt, immunes evadunt, plures etiam quo strictior separatio. Ipse autem contactus, spiritusve ægrotantis ore sano haustus, morbum, plerisque non antea eundem passis, impertire debet. Malum quoque contagiosum ab alio in alium hominem propagari potest: sed vix ullo modo repetit. Primus futuros omnes, utcunque instantes, arcet accessus. Porro, contagione serpentina, limites sive locorum, sive coeli, sive temperiei, parum respicere consuerunt mala.

Propositis hisce indiciis, quibus morbi contagiosi fere discerni possint, Febris Flava non contagiosis, sed epidemicis conditionibus contineri apparebit: nec intempestivum hoc loco adjecisse

erit, in ipsa febris flavæ sede, insulis nimirum Indiæ Occidentalis, experientiam optimorum, ibi, florentissimorum, et olim credentium medicorum impulisse, uti contagiosæ ejus naturæ ipsi palam * renunciarent; paucos demum restare, qui hanc ei indolem adhuc asserere perseverant.

Strenuissimi vero contagii fautores, intermittentes ac remittentes, quam continuas febres, minus facile multo se disseminare concedunt. Cur igitur non protinus fatentur, priores nunquam ingenium contagiosum præ se ferre †? Sciunt utique talem confessionem theoriæ suæ perniciosam fore: etenim in eodem epidemico si omnes febris formæ, ab intermittente ad pene continuam, sese ostenderint, si vel eodem ægro cunctos istos per stadia sua aliquando assumpserit typos,—quæstio de contagione finem sibi invenire debet.

In Febre Flava multa sunt, epidemicis morbis affinia: advenæ ‡ recentes, tam navibus quam

* RUSH et alii.

† “Videant porro in his rebus versati, annon a principio, sæpe manifesto et maxime frequenti, contagione nimirum humana, Febres Continuæ sæpe certe cognosci possint.”—CULLEN'S *Synopsis Nosologiæ*.

‡ In “Isis,” recentiores advenæ intra tertium ad quar-

locis gravibus, accessui magis obnoxii : Morbus, sub ardoribus pluviisque æstivis magis continuus gravisque, appropinquante vero frigore, remittit.

Navium classiarium sodalitia eadem affici compertum est ; nequaquam pro commercio inter salubres adhuc naves gravesque concesso : sed prout sodales navium salubrium, gravibus aliquandiu morati, se miasmati ipsarum exposuerint. Quinetiam, hac de causa iisdem correptis, et in naves suas reversis, nunquam sic importatum morbum ibi propagari invenimus : neque minus affirmare possum, translationes febrientium in loca salubria, nunquam in his originem febris præbuisse.

Aliquis, endemica tropicorum febre semel correptus, deinde ad regionem temperatam reversus, si loca inter tropicos iterum petit, hic minime a febre immunis erit, sed denuo affici potest, licet forma nonnihil mitiori quam quæ primo adventu lacerasset : atque sæpe observatu dignum est, alius navis epidemicam subiisse, ab alius epidemica febre navigantes nullo modo tueri.

Nigri, seminigri, et zonæ torridæ indigenæ, quos *Creoles* vocant, æque ac Europæi viri, ru-

tum diem correpti, dum assuefactis quatuordecem dierum ad febrem evolvendum opus erat.

beolam, scarlatinam, atque variolam, morbos contagiosos admodum creditos, facile suscipiunt; sed dum Europæi homines endemica febre, modo sub continua sua, modo sub remittente figura, gravissime mulctari, cæteri, quippe qui climati jam assuefacti, mitiore, jamque intermittente aut remittente febre tangi consueverunt.

Quod per contagionem quidem Febris Flava hodie a commercio cum febricitantibus nunquam contrahitur, pauci credunt: multaque vix fieri posse jam evicerant, cum experimenta Doctoris *Ffirth* Philadelphiæ, et *Guyon* Martinicæ, pluribus argumentis hujusmodi plane supersederunt. In nave bellica "Bann," qua febrem flavam contagiosam fuisse multi perhibent, cadaverum tamen sectione occupati immunes restitebant.

Si huic quidem febri vis contagiosa competeret, exempla solitaria, vel pauca saltem una occurrentia, longe rarius contingere viderentur: sed raro aliter supervenit, aut serpendo alia propagat exempla: Epidemica solum quum causa, generaliter agens, generalem ita effectum præstat. Neque auctores desunt, qui morbum sub conditione tantum contagiosum existiment: alias promptissime, alias difficillime semet extendere; sed cum

ii natalia pariter ac lethum hujus vis contagiosæ indicare omittant, ad veras mali causas, satius erit transire.

Doctissimus *Bancroft* ostendit, febrem flavam nunquam materiæ animalis putredine genitam fuisse: cui doctrinæ ut assentiar, assiduam post inquisitionem institutam, adductus sum. Inso-latio quoque epidemicas hujus febris incursiones fecisse accusatur; experientia tamen recusat. Verum tamen est, eam raro ante se ostendere quam thermometer gradum 76^m constanter* notet: sed quod calor ingens per se inducere parum valeat, vel majore *Cumanæ* atque *Caraccarum* salubritate evincitur. Neque subitæ ad calorem a frigore transitiones multum conferre videntur; alioquin in omni navi per hyemem ab Anglia in Indiam Occidentalem appulsa occurreret: contra autem, nisi post mensium aliquot ibi moram naves hac febre vix occupantur†.

Ad epidemicas quidem navales gignendas fe-

* Clarissimus HUMBOLDTUS auctor est febrem flavam *Veræ Crucis* ante ne incipere quidem quam therm. 75° caloris notet, neque supra prædiolum 'l'Encero,' qui 3043 pedibus mare altior, quercus mexicanæ limes existit, ascendere.

† Navibus bellicis 'Tamar' et 'Scout' exceptis.

bres, parum contulisse videntur anni tempestates. In Bellica 'Sibylle' nave, in mense Martio 1819, se ostendit; in 'Wasp' et 'Bann,' per Octobrem Novembremque 1819; in 'Sapphire,' per Novembrem 1819; in 'Iphigenia,' per Januarium 1820; in 'Sapphire' rursus per Aprilem 1820; in 'Bann' rursus per Junium 1820; in 'Tamar,' per Augustum 1820; in 'Raleigh*,' per Septembrem 1820; in 'Pyramus,' per Novembrem 1821; in 'Scout,' per Junium 1822; in 'Bustard,' per Julium 1823; in 'Hyperion,' per Augustum 1823; in 'Isis' per Septembrem 1824; in 'Lively,' per Junium 1825; in 'Pylades,' per Julium 1825; in 'Ferret,' et in 'Scylla,' per Septembrem 1825; in 'Isis' rursus, per Octobrem 1825.

Neque demum inebrietas, tam sæpe incusata, febrem per se gignere potest, ne insolatione quidem superaddita: tot enim extant exempla per exercitus † classesque nostras ebriorum impu-

* Hæc navis siccissima erat, singularique ratione extracta, compage universa solida. Nautæ ejus febrem evaserunt, donec in 'Serapis' congregati, tandem affecti sunt.

† Legionis 50^{mæ} ebriosi tuti vigeabant ad epidemicum usque 1825, quo non amplius iis immunitas erat. Immunes autem 'Isis' multi ebriosi erant.

nium, dum socii pessime plecterentur sobrii, ut ebrietatem febrem non gignere, fatendum sit.

Quæ tunc, denique rogabitur, vera febris flavæ causa habenda est? *Paludum miasma*, plerumque, ac juste origo febrium inter tropicos præcipua existimatum fuit; quin sola causa *necessaria* tuto censeri potest. Quæ quidem contra hanc sententiam prolata sunt, angusto nimis, quem vocabulo Miasmatis imponunt adversarii, sensu, niti videntur. Per ipsum vero hic intelligo, auras quæ, de materia vegetabili tabida aut tabescente exhalantur, sive a locis paludosis terræ, sive ex fœdis navium alveis, sive iis ex navibus utcunque purificatis, quarum materies, aliqua de causa, *cariam patitur*. Tales autem mutationes revera fieri per naves quosque summa ubique munditia nitentes, historiis febrium in navibus regiis, ‘Iphigenia,’ ‘Isis,’ et ‘Rattlesnake,’ abunde evincitur: quanto facilius igitur easdem in mercatoriis, vectoriis, ipsis demum bellicis, fieri oportebit, ubi munditia neglecta fuerit? Causam, originemque febris flavæ endemicæ veram, paludum miasma existimare licet: morbum ipsum febrem remittentem paludosam. Quam quidem rem, epidemici navium regiarum, ‘Pyramus,’ ‘Isis,’ ‘Rattlesnake,’

aliarumque plane confirmant; neque tamen ipsius miasmatis scaturigo in portu, locove portus certo quo navis affecta forte ancora steterit, sed in ipso navis alveo, quo quidem venenum illud plerumque gigni compertum, quærenda. Itaque per regiones intertropicas, opus alvei navis exonerandi aut mundandi, nautis fere aditum hujus febris parare videtur.

His vero miasmatis gignendis ingens cœli calor per se minus sufficit; humor quoque necessarius est, ideoque febrem flavam crebriorem invenimus ac graviorem, in terris quas imbres modici madefacerint: corruptio enim celerior in solo leniter humectato. Graves vero ac penetrabiles pluviae febres minus cito excitare debent, ideoque vix in mensibus Junii, Julii, et Augusti, quibus pluviae copiosiores, nec ante Octobrem, Novembremve, febris flava incumbit. Sed post æstatem siccam et humidam morbus maturius aggreditur: pari ratione ac in Europa paludosæ febres aliquot hebdomadis post imbres cessatos, molestiores esse consuerunt.

Ingenium quidem hujus miasmatis arcanum, atpote caligine hactenus involutum, hic minime perpendere animus est. In ardore cœli tam fervi-

do, quo India Occidentalis adeo constanter æstuat, pauca deprehenda sunt loca, quibus, ob caloris humorisque vim, auræ noxiæ non generari debent: sive per terras, sive per naves. Febrium quidem de impuris navium alveis nascentium multa* extant exempla; quinimo in navibus maximopere, insignique cura emundatis, haud raro se ostendit. Noxii autem halitus in novis, et ligno non rite exsiccato structis, navibus, quibus aspersiones ac circumrasiones perpetuæ, solennes extant. Notatum porro est, alias† præ aliis navium species sæpius ac gravius febricitare.

De diversa hominum dispositione seu proclivitate illud dico; has quidem a lenta expositione, paulatimque facta *induratione*, vel, ut clarius loquar, *assuefactione*‡ advenarum, maxime pendere. Atque cum partem sodalitii navalis minus climati assuefactam primum ac durissime corripere videamus, nonnulli vel inde contagiosam febris indolem deducere conati sunt; sed evidens erit, ab ipsa impunitate qua febrientes sanique

* In nave bellica *Childers*.

† In navibus ‘Frigate-built Sloops’ dictis.

‡ Morbi Epidemici fere hac lege regnantur.

nautæ diversarum navium inter se communicant, huic argumento nihil veri inesse. Proclivitatem vero ad febrem, miasmatis consuetudo valde minuit, neque minus accessus ejusdem prior, sed immunitas sic parta causis intensis, tandem cedere consuevit.

Ineunte jam anno 1820, ad Indiam Occidentalem usque profectus sum: atque nullius theoriæ addictus, observatione et experientia solis duci decreveram. Atque nunc, post longam, nec interruptam medicinæ inter tropicos exercitationem, palam profiteri nihil hæsito, nullam mihi unquam apparuisse causam, cur febrem flavam contagiosam existimarem, nec eam, sub qualibet conditione, contagiosam devenisse credo. Opinione propria sic contra contagionem proposita, quæ res me ad ipsam suscipiendam duxerint, hoc loco tradere decebit.

In nave bellica 'Nautilus,' 61 febre endemica laborantium hominum vidi, quorum vero 4 sub specie morbi gravissima extincti. Quibusdam utique harum febrium origo extra navem inveniri potuit. Mensibus Maio ac Junio anni 1821, dum hæc prope Portum Bellum Dariensem statione fungeretur, febris miasmatica inter

socios navales nostros apparuit, serpensque, paulatim malignior evasit, ad medium usque Julium, cum subito cessavit, idque iis sub conditionibus, quæ febri flavæ vulgo favere putantur. Hoc tempore jugo cautium sub mare navis impacta, ad insulam Jamaicensem, qua reficiretur, necessario renavigabat. Rimosa facta est, et perpetuis sodalitiis conatibus ad antliam, aquamque per vasa hauriendam et exsiccandam, egebat, ne funditus mergeretur. Fortuita quædam, neque hic memoranda, conaminum tempus prorogabat; atque etiam portum jam tenentes, nautæ per 40 dies in nave reficienda ac restituenda occupati. Per hanc, Julii et Augusti, nonnullorumque deinceps mensium, tempestatem plerumque morbosam, nullum febris dedisse indicium in nave hac regia 'Nautilus,' mirum videbitur.

Mense Decembri 1821, Febris iterum hac nave se monstravit, ac per Januarium, Februariumque 1822, generalis fiebat, ad idos Februarii usque, cum malum iterum flatuum quorundam gelidorum, latitudo enim ad 25um. gradum Borealem erat, occursum cohibitum est. Quo tempore, in medioque oceano, 10 febrientes lectulis affixi uno, navique angusta, hærebant; atque si contagiosam ex

accumulatione morbus facultatem acquirere potuisset, tali occasione acquisivisse jure ducas. Rursum, quamvis haud ita longe deinceps commercium nobis cum nave altera regia, "*Pyramus*" intercesserit, quæ navis tum *Antiguæ* stativa, febreque epidemica flava pessime vexata erat, quamvis juvenem etiam præfectum e Nosocomio, vixdumque convalescentem in "*Nautilus*" exceperimus;—nullum tamen febris accessum memorabilem experti sumus.

Mense Martio 1822, ad navem regiam "*Bustard*," nec injussu, translatus sum: quæ navis, tertio ante mense in India Occidentali cum advenit, brevi postea ducem suum febre flava maligna sublatum amiserat: atque medio tum alto navem currentem, nulla porro febris indicia hunc ducis morbum lethalem secuta sunt: imo absoluta fere febris immunitate eadem gavisæ est, ad mensem Aprilem usque anni 1823, cum, ad Nosocomion Regale Jamaicense, apud *Port Royal*, chirurgus adjutorius evocatus, reliquerim. Per hoc quidem temporis spatium, parva licet, vel nihil febris in '*Bustard*' se ostenderit, abunde in navibus circumpositis vidi, nec unquam per commercium cum iisdem liberrimum, morbum in ip-

sam importatum conspexi. In Nosocomio Navali, quod febris flava contagione nulla polleat, nova se obtulit probatio; quam quidem eo majoris feci, quod alium saltem annulum catenæ quam antea nectebam evidentiae, præstaret.

In Nosocomii cameris terra æqualibus febris maligna maximeque pestifera sæpe nascebatur, multos ex ægris corripuens, qualicunque forte de morbo prius decubuerint: et hic febris insulsus tum fere aderat, cum certum convalescendi stadium ægri attigissent. Prior autem febris accessus, vel præsens salivatio, immunitatem minime præstare videbantur: atque cum ob imperfectum hospitium, ægrotantes nullas in classes distributi essent, hæc naturaliter a contagii advocatis ad theoriam suam confirmandam raperetur. Expositio vero latior eam in alio clarioreque monstrabit luce. Annotari debet, totum *Portus Regalis* peninsulam paucis tantum supra æstum maris pedibus, imo digitis extare; certis quoque anni tempestatibus exhalationibus noxiis abundare; quin partem agelli valetudinarii nuper tantum a mare vindicatam. Illæ igitur secundariæ, seu Nosocomiales febres, paludum miasmati tribuendæ; quæ quidem opinio verisimillima apparebit, cum hanc

secundam febrem raro in cameris Nosocomii *elevatis* se ostendisse, confirmo; mitem denique, si forte ibi occurreret, extitisse, cum unum tantum lethale exemplum amico meo nuper optimo Doctori *Lang* contigerit*: Quando febres quidem primariæ æque in superioribus ac inferioribus cameris dispositæ erant, febri secundariæ quoque eadem fuisset susceptio, si illam contagio propagasset.

Chirurgus deinde navi regiæ "*Surinam*" propositus, febrem flavam aliquandiu minus observare poteram, quod in ea nave morbus, tum maxime sæviens Dysenteria fuit. Mense Augusto navi 'Bustard' redditus, pauca febris identidem exempla se ostendere vidi; cum autem sodalitium ejus, duro satis febris curriculo, climati jam assuefactum erat, statim postquam ab illa anno 1823 sevocatus fuisset, parum mihi observatu dignum

* *Ralph*, 2^{dæ} legionis Chirurgus Secundarius, refert, quod in mense Augusti, vigesima pars eorum militum qui tabulatum ædificii solo æquum, trigesima vero pars eorum qui tabulatum altiore tenebant, febre afficerentur; quodque in mense Septembri febrientes in solo ad febrientes secundi tabulati erant ut 24 ad 14.

præbuit: uti ex Nosocomio potius, ac aliis forte navibus febre laborantibus, scrinia replere cogerer.

Januario 1825, chirurgus 'Isis' propositus, vexillum præclari Equitis *Laurentii Halsted* genti, portuque ideo aliquandiu restanti, rursus mihi occasio erat Nosocomio *Portus Regalis* assistendi, quo tempore observationes meæ novis erant documentis corroboratæ.

In 'Isis' febris flava variis temporibus eruperat; atque cum diversorum ejus epidemicorum historia originem morbi topicam, nec inutiliter mementi, illustret, hos quam minute dissertatio hujusmodi sinat tradere decrevi.

Augusto 1824, 'Isis' jam octo vel decem menses inter tropicos commorata, odor foetidissimus in *Nauclerio*, ac *Gallifovea posteriore*, quas duas ratis caveas Britannicæ navitæ, *steerage* et *cockpit*, vernacule nominare solent, nares feriebat. De cellis, anglice *spirit rooms*, hic odor spirare videbatur; ideoque, ducis jussu, evacuatae, purificatae, et calce dealbatae in 13^{tio}, die mensis Augusti hæ cellæ erant. Die autem 25to, vel die deinde 12mo, pauca puræ febris flavæ exempla apparebant: atque tribus medicis navalibus de navis conditione referre jussis, post multa de ordine,

disciplina, ac munditia navis recte commendata, morbum de causis a navis alveo alienissimis originem traxisse, censetur. Die Octobris 2°, ad sodalium valetudinem tuendam, Isis altum petivit: atque circumcirca ibi dieculis paucis cum velitasset, in portum, ob febrem longius latiusque serpentem, iterum rediit. Cito post reditum, Doctor *Lang* denuo in historiam, causasque huius febris, inquirere jubetur; ac de causa, vel causis, probabilique febris eventu, sententiam suam referre. Atqui de secunda hac investigatione adductus est ille, uti *febrem, se saltem iudice, ex ignota aliqua sed topica causa nasci*, pronuntiaret. Secundum consilium nunc traditum, navis ad portum *Veræ Crucis*, 29° Octobris die profecta est, qua tempestate in ventos gelidos ex septentrionibus incidens, adeo febre, tum brevi cessante, liberata est, ut paucorum catarrhis exceptis, 'Isis' nautæ optima fruerentur valetudine. Submonere hic volo, omnes fere epidemico dicto affectos, aut *nauclerii*, aut viciniæ ejus, inquilinos fuisse.

Mense Aprili anni 1825, eadem navis ad oram *Cubæ Borealem* expedita est, ubi, quamvis sodalium nostrum scaphis remigandis, aliisque mu-

neribus explendis, miasmatis terrarum campestrium palustriumque, per dies, noctesque sæpenu-mero nudatum est, nulla erat febris.

Havannam salubrem, die Junii 15°, nosquo-que sani, linquentes, *Isthmum Dariensem* tangimus, tandemque in *Jamaicam* die Augusti tertio, paucis tunc ægris inscriptis, intramus.

Verum a tempore quo Cubæ terga dederamus, ad reditum usque in *Portum Regalem* nostrum, Dysenteria inter nos maxime sævierat, atque cum 90 exempla medicis subjecta fuissent, hanc, ut-
cunque raro febris speciem induisset, locum hujus ut fortasse teneret, victimisque ejus fata prorogaret, speraveram. Hac autem spe miserabiliter me lactatum doleo; ‘Isis’ enim necessario in portu per sex hebdomadas detenta, nonnulla genuina febris flavæ exempla se monstraverunt; atque cum id temporis navem in altum redire multa veta-
rent, morbus brevi generalis evasit.

Per menses Augustum, Septembrem, Octobremque, tempestas insolito calebat, thermometro quodam die 99½ in umbra indicante; zephyrus marinus portum rarissime refrigerabat. Dum naves in portu plurimæ febris flavæ stragem dirissimam patiebantur, dum æqua sævitia hæc mi-

lites, populumque per terras demetebat, 'Isis' salubris ad finem fere Septembris extitit, cum pauca quædam febris flavæ se ostendebant: quæ quidem quiete non duratura excepta erant, præter unum et aliud quæ hinc inde se interea loci spargerent ad diem Octobris 10^{mum} cum febris novo erupit impetu, citoque epidemica per navem se late disseminavit.

In hoc morbo gignendo, calorem cœli ingentem, cum tempestate pluviosa, *certas illas mutationes*, infra memorandas, solas excitasse censeo, atque nunc ad quædam transeo quibus epidemicum nostrum e *causa topica* originem suam traxisse persuasissimus sum. Hac autem voce, minime locum navis in Portu Regio, sed causam intra ipsius latera hærentem significo. Morbus primum apud nauclerii inquilinos apparuit, inter nautas aliosque circa vel prope ipsum antliæ puteum. Proximi erant, sub chirurgis ægri, vel qui nunc convalescere inirent. Brevi postea, cellis istis, *Warrant-officer's Store-rooms* dictis, evacuatis, morbus, fere statim, inter viros anteriorem tabulati infimi partem habitantes, ubi nondum se ostenderat, erupit. Pessimæ quidem ac lethales febres fere ortæ sunt inter eos

qui lectulis suis pensilibus in tabulato infimo dormiebant; inter *Colonos*, vernacule *Yeomen*; seu inter tabulatum *Orlop* occupantes, *Sentinam* denique siccantes. Duo qui super ostium caveæ anterioris dormire consueverunt, febre affecti mortui sunt; dum ex sex viris qui super puppin, roribus nocturnis, exhalationibus terrestribus patientes, dormiebant, unus tantum febre lenissima correptus est, nec nisi septima demum ab epidemico orto hebdomada. Præter tres*, omnes præfecti correpti, unus tantum † fato concedit. Eventus febris flavæ adeo raro exemplo felix inde forsàn intelligi potest, quod præfecti super tabulatum principem, vice inferioris, dormire solerent, adeoque minorem ibi miasmatis quasi dosin susciperent ‡. Eadem febris mitigatio in iis nautis qui sibi feliciter tabulatum inferiorem vitaverant,

* Præfectorum aliquis febrem omnino evasit, littore, dum epidemica sæviret, dormiendo.

† Hic vir recens tantum ab Anglia advenerat, nec comoda viginti mensium assuetudine induratus fuisset.

‡ "The Antelope was in good order, clean, and well ventilated, with the exception of her cockpits." "The clean, well-aired state of her lower deck, accounts for the disease not

manifesta erat. Nosocomio jam ægrotantium multitudine conferto, multos (dimidium quidem febrientium), in nave retinere coactus fui; et quamvis per tabulatum principem se invicem contingentes, imo sanis misti jacerent, viri hunc tabulatum munere tenentes, fere semper mitissimam tantum mali formam subiere. Scapharum remiges, omnibus cœli vicissitudinibus fere obnoxii, raro tantum febre affecti erant, donec scaphis ad reficiendum depositis, ipsi cito post corripiebantur. Priores, in hac vel alia nave, accessus parum immunitatis præstare visi sunt.

Præcipuis jam rebus memoratis, quæ alveo navis me febris originem tribuere moverunt, adjici potest, quod epidemicis navium diversarum inter se comparatis, eos nunquam * non ex miasmate

running through the ship's company, and for its comparative manageableness; but the mortality and liability to attack, were equal among those who lived *below* in the Antelope and those who lived in a similar hot and vitiated atmosphere, on board His Majesty's Ship Childers."—Practical Remarks on Yellow Fever, by *George Binnie*, p. 37.

* In mensibus Decembris 1826 et Januarii 1827, multos in 'Isis' febrientes habuimus, neque ex causa in *nave* topica: So-

putredinis aut decompositionis cujusdam peculiaris materiei ipsarum, postquam in portibus nonnullis per * certum aliquod tempus quieverint, originem trahere judicaverim. Mire utique congruum est, epidemicos nostros fere ipso tempusculo, vel statim post, alveos navium exoneratos oriri. Quæ quidem res aciem acutissimi *Doctoris Lang* haudquaquam fefellit; atque ejus suasu quædam ad minuenda inter alveos deplendos pericula instituta erant; sed quæ, *originem* mali vix attingentia, parum profuerunt.

Iu 'Isis' cautelæ solitæ adhibitæ fuerant; haustio, siccatio sentinæ, pulveris pyrii humi-

dalium aliqui commeatu concesso fruentes, se per paucos dies exhalationibus circa *Kingston* Jamaicae paludosis se objecerant, febreque cito post ad navem redditum affecti sunt. Sed hæ febres commeatu usos solos corripiebant, atque eo violentiores erant, quo diutius miasmati homines patefacti fuissent.

* Mutationes supradictæ, aqua in alveos navium ad purificandos recepta, etiam promotæ erant: et quo sæpius, sic parce, aqua admitteretur, eo certius febris sequeretur. Tandem vero hæc nimia nautarum diligentia, per certos scilicet portus, edicto publico Equitis illustris *C. Rowley* prohibita est.

duli in ea explosiones; vela ventilatoria accommodata; fornaculi quotidie in sentina et caveis accensi; et per totum febris curriculum animo hilari sodales gaudere, nec unquam vel minime animum despondere, visi.

In epidemico anni 1825, exempla 245 in 'Isis' apparuerint, quorum 28, vel 1 ex $8\frac{1}{2}$ extincti. Modica hæc febris flavæ mortalitas duabus debetur causis;—Somno per tabulatum principem in consuetudinem adducto; atque singulari ipsius navis fabricæ: latera enim ei ad altitudinem certam solida inædificata erant, ut multo minus superfici ei ad putredinem gignendam præstarent, qua ratione miasma oriri dictum est.

Navis bellica 'Raleigh' aliud præbuit exemplum, quantum mera fabrica hic faciat: Illa enim solida erat, rimisque vacua; itaque febrem nullam perpressa est, sodalitium tum solum affectum, cum gregatim 'Serapis' (nave miasmatis semper abundante) exciperentur. Historia vero 'Isis' febris alias in tantum refert epidemicas, ut indicia vel symptomata ejus hic tradere supersedeam, adjecto tantum, quod perinde, ac in 'Nautilus,' remittentem aut intermittentem speciem, finem versus, induere visa sit.

Quod supra de 'Isis' febre traditum est, de omnium aliarum navium æque convenit; atque cum ob oculos * habeamus, naves aut siccissimas, aut rimosissimas, cæteris paribus, optima frui valetudine, dum mediocriter rimosæ maxime febri-
citant, quam similes sint febres miasmaticæ terræ, naviumque epidemicæ flavæ cuivis apparebit.

In maxime rimosa 'Nautilus' conditione sola, subitam febris cessationem explicare possumus; ante enim cautibus illisi sumus, febris generalis evasura videbatur; atque nisi alveus adeo probe, ante exonerationem ejus, elotus fuisset, quum jam fabris, ut reficeretur, tradenda navis esset, tanta valetudinis felicitas, qua deinceps aliquandiu fruebatur, vix quidem speranda erat. Aliam mirificam a morbo immunitatem, per tempestatem anni gravem, in nave bellica 'Ontario' conspicatus sum; quæ quidem ipso in Portu Regali rima subita hiavit, fabrumque postulavit. Exonerata est, nul-

* Navis Regia Britannica 'Pique' mirificum immunitatis exemplum præstat: Siccissima enim erat, et ingens in ea cura adhibita est, ut particula quævis humiditatis, quam primum se in caveis ostenderit, absorbendo auferretur: quo facto nullum miasmati pabulum præberi potuit.

lo epidemico sequente: nimirum ingens aquarum vis per hiatus excepta obstabat.

Nuper perhibent febrem flavam duabus in navibus, ex angustia ac ventilatione inefficace, contagiosam factam fuisse, etsi hac indole principio careret. Hæc proferuntur exempla, ut morbum aut contagiosum per se esse, aut facile fieri posse, evincent: ut separationem ægrotantium a sanis, qualem a die *quadrigesimo* lex gentium denominavit, usui commendat. Naves bellicas, 'Scout,' in India Occidentali, et 'Bann' per littora Africæ currentes, hic intelligo.

Navis vero 'Scout' in Portu Regali, Jamaicensi, ab Anglia, Maio 1822 advenerat, brevique postea alveum caveasque suas exonerare, mundareque coepit: inter moram ejus in portu * pauculæ febres endemicæ apparebant, atque die Junii 14° altum petiit. Navis vero 'Bustard,' qua tum egomet muneribus meisungebar, ineunte Junio mense Portum Regalem appulit, die ejusdem 20° relictura, Insulamque Novæ Providentiæ calendis Julii tenuit. Interea loci, Junii nimirum die

* Priusquam a Portu Regali solvisset, octo febricitantes ad nosocomium ibi in toto mittebat.

13°, vespere qui discessum navis 'Scout' præcedebat, duos viros et unum puerum ab ea, pro totidem a nobis ei liberatis, accepimus. Hac vero jam in altum progressa, febris flava, antea visa, generalis evadebat, ut ob hanc ipsam causam navis Portum Nassauvium appellere cogeretur, 4to Julii die, quo tempore nos ibi quoque ancoris stabamus.

Quos autem navi 'Scout' nos ante discessum tradideramus, ii cito plectebantur, puero etiam extincto: dum quos vicissim permutando nos acceperamus, impunes evaserunt. Ad tempus usque quo 'Scout' illa Nassauviam pervenit, febris *in ebrietate*, necnon *insolatione*, *roribusque nocturnis*, fieri dicebatur: atque in colloquio me, cum duce, chirurgoque navis, die quinto Julii, habito, nulla contagionis mentio facta est; ne prima quidem relatione publica, Duci supremo, Equiti illustri CAROLO ROWLEY reddita, mentio contagionis fieri videtur.

Quum vero tres causæ, primo adeo jactatæ, febrem flavam per se generare nequirent, chirurgo ejus navis sententiam meam exposui, quaque ratione præfectos, maxime juniores, minusque his causis obnoxios, adeo cito, graviterque correptos

explicaret, quæsiui? Cur quos 'Scout' nos transmiserat, quique intemperantiæ accusatæ participes fuerant, nihil affecti restarent? Nostri vero eorum vicem implentes, gravissime plecti?

His interrogatiunculis nullo modo occurrendum erat, nisi per *principium quoddam*, vel *facultatem contagiosam*, feбри tribuendam, qua quidem non ab initio hæc instrui contendere audent; sed, —nec aliud restabat,—nescio quomodo, contagiosam in morbi progressu fieri. Cui tamen hypothese id male accidit, quod navis bellica 'Bustard' nostra ancoris Nassauviæ commoraretur, ipso tempore quo 'Scout' advenerit, quodque *sodalitium univsum nostrum in eam transvectum* esset, ad vela ejus contrahenda, ancorasque tuto jaciendas. Si vero contagio aliam quam imaginationis sedem unquam habuisset, valentissima tali tempore, tali-que nave, tum extitisse debuit, effluviis noxiis, ob febrientium multitudine tum ubique spirantibus. Plerique ex ægris ante proximum vesperem terra expositi sunt, demumque in nosocomio temporario super Insulam Porcorum collocati: et quamvis viri nostri non tantum cum nave infecta a die adventus ejus, per remiges scapharum, et per præfectos, commercium perpetuo sustinerent ad no-

num usque Julii diem, cum 'Bustard' ancoras sustulit ad Barbadam petendam:—quamvis, per moram Nassauviæ, præfecti nostri venditione bonorum sub hasta ejusdam 'Scout' præfecti recens febre extincti non tantum assisterent, sed et emptores se præstarent: quamvis plures ex vestibus sic comparatis, neque lotis nec ventilatis, per duos ex præfectis nostris gererentur; per decem tamen deinde menses, in 'Bustard' nulla se ostendit febris. Ubi tunc, requiro, delituit contagio, dum Nassauviæ illa moraretur?

Contra tamen dici potest, quoniam febris forte, in et circa Nassauviæ oppidulum haud ita diu postea apparuerit, hanc nulla alia de fonte quam nave 'Scout' originem trahere, potuisse.

Memoria tamen haud excidere debet, hanc anni tempestatem ibi loci sæpe febre comitatam esse; porro, febrem flavam pluribus annis ibi epidemice grassatam fuisse, tempore quo nullo modo importari dici posset. Hæc facile probari possunt: sed cum jam, ut reor, contagionem in febre navis 'Scout' nullam satis evicerim, esse, in causas febris Nassauviæ inquirere supersedeo.

Sed febris navis bellicæ 'Scout,' ratio haudquam difficilis. Hæc navis, in Mare Mediterra-

neo olim ob febres suas, infamis, Jamaicam in-
eunte Maio anni 1822 pervenerat, ubi sodalitium
inebrietati, insolationi, roribusque nocturnis, plene
deditum est. Hæ per se causæ febrem flavam
excitandi impotes, in morbo tamen evolvendo vero
veneno miasmatico facile auxiliatæ fuerint. Ca-
lor solis maximus, alveus navis foedus, humidus-
que, eam materiei navis mutationem cito genuere,
unde febris flava nascitur: atque cum alveus eo
tempusculo exoneratus esset, quo ipso miasmati
via quasi strata fuisset, tum tanto infelicius.

Quod tales factæ fuerint mutationes, æque per
suos ac 'Bustard' præfectos confirmari potest:
foetor enim vix tolerabilis navem 'Scout' con-
scendentibus manifestus erat, uti nonnulli etiam
infra ventum scapha prætervecti facile odoraban-
tur, alii tantum caveis alvei vel cellæ vinariæ re-
clusis.

Hæc supra de febre flava ac contagione ejus,
mihi observata, aliis prolixa, aliis prorsus inutilia
videri possint. Omnino tamen haud ineptiæ vi-
dentur, litem olim dijudicatam, iterumque novo
nomine intensam, quamprimum id fieri potest,
sedari: quod tamen nullo alio modo effici posse
constat, quam unoquoque in publicum scientiæ

repertorium symbolum suum, ut aiunt, conferente ; hoc est, facta atque vera quæ propria experientia didicerint, confirmareque poterint.

Conscius tenebrarum quæ rem hujusmodi obsidere solent, omni ornatu artis privare, nudaque veri simplicitate præbere volui.

Natura febris flavæ a contagione multis auctoribus mihi vindicata videtur, tam clare quam aliqua doctrinæ medicinalis sententia asseri potest. Atque animo de eadem persuasissimo, quæstionem, si longius quæstio manere potest, præjudiciis animi liberis, relinquo, hoc solum curans ut æqua mente perpendatur. “Magna est veritas, et prævalebit.”

FINIS.